

וארטיס לפרשת השבוע

כה יב. לכן אמרו הנני נתון לו את ברייתי שלום. במדרש רבה כאן מובא בדין היה הוא שיטול שכרו. ורבים נתקשו כאן מה לא בדין מדין היה צד שהקב"ה לא ישלם לו שכר? ועיי"ק הא שכר מצווה בהאי עלמא ליכא ומדוע דינו ליטול שכר כאן בעוה"ז? ויש בזה ב' תירוצים: א. הסטיפלרע בברכת פרוץ תירץ ע"פ הא דתנן בפאה אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעוה"ז וכו' ואלו הם גמילות חסדים וגוי וא"כ י"ל דאמנם שכר מצווה בהאי עלמא ליכא אך על גמ"ח מצינו שיש, והנה פתח עשה גמ"ח עם ישראל כי הצילם מכליון כדכתיב פנחס את חמתי ולא כליתי את בניי, ולכן בדין הוא שיטול שכרו. ועיי"ק, תירץ רבי משה מבניי (בספרו זכרון משה נפטר לפני למעלה ממאה שנים), שהיות ופנחס זה אליהו ואליהו לא מת לעולם אז א"א לתת לו שכר לעת"ל לכן אמרינן שהשכר שילקח יהיה כאן בעוה"ז כי א"א לחכות בשבילי לעוה"ב ויבן בדין שיטול שכרו.

כה יב - יג. לכן אמר הנני נתון לו את ברייתי שלום. הטעם שהקב"ה בעצמו לא אמר לפנחס אלא הוצרך לומר למשה שיאמר לפנחס: י"ל משום שכל הבטחה שהקב"ה מבטיח יכולה להשתנות אם יגרום החסא כיום שמצינו אצל יעקב, אפי' שהקב"ה הבטיח לו שלא ינוק פחד שמא יגרום החסא. אבל מה שבניא מבטיח אינו חוזר בו גם אם חסא כדי שלא יאמרו שהנביא לא נביא אמת, לכן אמר הקב"ה למשה אתה תאמר לפנחס הנני נתון לו את ברייתי שלום, וכך זה הבטחה בטוחה. וכן שנינו בספרי שכל הכהנים גדולים בבית ראשון ושני היו מזרע פנחס כי הובטח לו ברית כהונת עולם. לרובם שא"א לשנות.

כה יב - יג. לכן אמר הנני נתון לו את ברייתי שלום, והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם. למה פנחס התברך דווקא בברכות האלו? י"ל דהמורה הוראה בפני רבו חייב מיתה, וכאן זכה להנני נתון לו את ברייתי שלום ומובא בתרגום יונתן שפנחס זכה להיות אליהו שלא לולע לולע ולכן גם זכה לקבל שכר מצווה בהאי עלמא כי א"א לתת לו בעת"ל, וזמ"ש בדין הוא שיטול שכר. ועוד דהמורה הוראה לפני רבו, יש ג' שיטות בגמ' עירובין סז. מה העונש שלו. א. מת בלא ודל. ב. יורד מגדולתו. ג. מכיזש נחש. וכאן הרי פנחס הורה הוראה בפני רבו (משה), והיה מותר לו, דכשיש חילול ה' אין חולקים כבוד לרב, ואומרת התורה שהוא מתברך בג' דברים, שהם כנגד ג' השיטות הנ"ל. א. זרעו אחריו, דהיינו יהיה לו וולד. ב. ברית כהונת עולם, דהיינו שישאר בגדולתו. ג. את ברייתי שלום, שמרמו לנחש דכתיב ביה מחלוקת כמו ואיבה אשית בינך (החש) ובין חסר, וכן כתי' ונתתי שלמי בארץ, והשבת חיה רעה. ספר האמונת חכמים בשם רבי משה זכות זע"א.

כה יג. תחת אשר קנא לאלוקיו ויכפר על בני ישראל. הטעם שנאמר אשר קינא לאלוקיו ולא לאלוקים, (ועוד צריך להבין הרי מבואר בגמ' שעשרה ניסים נעשו לפנחס ובדרך הטבע הוא היה נהרג, א"כ לכאורה השבח הגדול שלו צריך להיות תחת אשר מסר נפשו לכבוד אלוהיו שזה יותר חשוב מלקנא לאלוקיו. אע"כ הוא הכתוב ללמדנו שלקנא לאלוקים הוא יותר חשוב ממסירת נפש, ולמה? י"ל שפעם יהודי אחד נכנס לביהמ"ק מלא באשנים, נגש אליו יהודי אחר, צעק עליו וביזה אותו בפני כולם. קם אחד בלי פחד ויצא להגנותו של היהודי הראשון, כאשר הוא נוטל את המבזה ומשליך אותו מכל המדרגות. החלו אנשים גם להתלחש מדוע הוא היחיד שמחה. השיב שם אחד, המוחה הוא בן ארץ המתבזה. כעת הכל מובן אם זה אביו, בדין הוא מוחה. וזה מה שכתוב כאן אשר קינא לאלוקיו כי פנחס הגריש שמנזים אתו אביו שבשמים.

כה יד. ושם איש ישראל המוכה וגוי זמרי בן סלוא. יליע מ"ט הכא הזכירה התורה שם החוטא הא איתא בשבת צו: דרבי עקיבא היה אומר מקושש זה כלפחד ואמר לו חכמים היאך אתה מגלה שמו כשהתורה כליטתו, והיינו שיותר נכון לכסות שם החוטא? וי"ל דפסק הרמב"ם יב ד מאיסוי"ב כל הבוועל נכרית קנאים פוגעים בו והשיג שם הראב"ד דבד"א דקשיתרו בו קודם לכן, והקשה שם הר"ה"מ אז דין זה דקנאים פוגעים ילפינן מפנחס והתם הא לא התרו בו כלל? וי"ל ע"פ סנהדרין ח: דלר"י ב"י חבר אינו צריך התראה ולכן כאן שבא לומר שבחו של פנחס אם לא יוזכר שמו זה לא שבח שהרגו כיוון שלא התרו בו, ולכן הוזכר שם החוטא שהיה נשיא שבט שמעון שהיה חבר ולכן לא בעינן התראה. אמרי שפר.

כה יד - טו. ושם איש ישראל המוכה אשר הכה את המדינית זמרי וגוי. ושם המוכה המוכה המדינית וגוי. ויש להצדק למה כפל עצמו מקושש זה כלפחד ואמר לו חכמים לא כתב המוכה אשר הוכתה? וי"ל, ואמר הרב מבריסק, הנה פסק הרמב"ם (איסוי"ב יב ה וכו' שם) דאין הקנאי רשאי לפגוע אלא בשעת מעשה כזמרי וכשפירש שם הורגין אותו, ואילו האשה מפני שבאה תתלה על ידי הורגים אותה גם אחרי המעשה. וא"כ אצל זמרי כתוב אשר הוכה את והיינו עם (את זה עם התרבה מקומות כמו ביאולה שמות בניי הבאים מצרימה את יעקב בעל) והוא מוכה רק כשהוא עמי' משא"כ אצלה היא נהרגת ונכלה ולכן לא כתיב אשר הוכתה. שם. מובא בחז"ל (זוהר רלז א) שבלעם רצה להכשיל את בני ישראל בבנות מדין והוא לא הצליח בזה כלל כי ה' הפתא קללותיו לברכה (והוא הערב בר חטאו והם אלו שמות במגיפה). וא"כ יש להקשות אכן חטא נשיא שבט ישראל ולא נהפכו ולא הקלה לברכה? וי"ל דהנה כתב השדי חמד (ערך בני בנים כללים יח ועל מה) שרחמי

האב הם על נכד בנו (נינו) והנה בלעם הוא לבן (מובא בתרגום יונתן ועוד) וזמרי היה בנה של דינה, שהיא נכדת לבן, שנבעלה לשכר (בב"ב יא) ונמצא שהוא נינו של בלעם ואותו בלעם לא רצה לקבל כי היה לו רחמים עליו, וממילא לא נהפך לו לברכה לכן חטא.

כו טז. לאזני משפחת האזני. אומר רש"י אומר אני שזו משפחת אצבון ואיני יודע למה לא נקראתה משפחתו של שמו. השל"ח יש לו כאן פשט טהור כזה. הנה הגמ' בכתובות ב מפני מה אצבעותיו של אדם משופני כיתידות, שאם ישמע דבר שאינו הגון יתן אצבעו באוזנו. ולכן משפחת אצבון זהו מלשון אצבע נקראת אזני מלשון אוזן, לרמוז שעם האצבע צריך לכסות את האוזן.

כו כג - כד. בני יששכר לישוב משפחת הישבי. כתב רש"י הוא יוב האמור ביוצאי מצרים. והקשה ע"כ החיד"א מדוע השתנה שמו מיוב לישוב? ויתירץ שבימים קדומים היה אלול הנקרא יוב ויוב התרעם ע"כ לאביו שהוא נקרא בשם של אליל, אז נתן לו יששכר אות משמו. ולכן גם יששכר נקרא בשין אחת.

כו נג. לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות. יש חכמים מאי טעמא לא כתיב כאן לגוללותם כמו בכל מקום ועיין ברמב"ן שעמד ע"ז. ועיי"ל דבנחלה מצינו שאף אם יש לאדם שני ראשים מקבל חלק אחד בלבד וכמו הסיפור הידוע שהביא התוס' במנחות לו דאשמדאי הביא לפני שלמה המלך אדם שיש לו שני ראשים שבא לתבוע עם חלקים בירושת אביו, ושלמה פסק שם שגידון כאיש אחד עיי"ש. וא"כ כיון שהלכות נחלות לא תלויה בגוללות מקבל נחלה אחת. אבל פדיון הבן אומרינן שם במנחות שמי שיש לו ב' גולגולות צריך לתת עליו י' סלעים משום דבגוללות תליא רחמנא. ו טעמא דקרא.

כו נו. על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט. בב"ב קכב. מתוארת צורת הגורל שבו נעשתה חלוקת הארץ, והכי אמרינן התם "אמר רב יהודה לא תחלקה (ארץ ישראל) אלא באורים ותומים, שנאמר: על פי הגורל, הא כיצד? אלעזר מלושב אורים ותומים ויהושע וכל ישראל עומדים לפניו, וקלפי של שבטים וקלפי של תחומין מונחין לפניו, והיה מכוין ברוח הקדש ואומר: זבולון עולה - תחום עכו עולה עמו, טרף בקלפי של שבטים ועלה בידו זבולון, טרף בקלפי של תחומין ועלה בידו תחום עכו; וחוזר ומכוין ברוח הקדש ואומר: נפתלי עולה ותחום גיניסר עולה עמו, טרף בקלפי של שבטים ועלה בידו נפתלי, טרף בקלפי של תחומין ועלה בידו תחום גיניסר, וכן כל שבט ושבת. ע"כ לשון הגמ'. ויש לעיין מדוע הביאו כדוגמא דווקא את נפתלי וזבולון ולא דבר הוא. **וביאר** בזה ה"מנחת טנאי" ע"פ מה דאמרינן בגמ' במגילה דף י. וזבולון נפתלי רעה על מדותיו הוי, שנאמר זבולון עם חרף נפשו למות, מה טעם - משום דנפתלי על מרומי שדה. אמר זבולון לפני הקדוש ולי נתת הרים על עולם; לאחיי נתת להם שדות וכרמים ולי נתת הרים וגבעות, לאחיי נתת להם ארצות - ולי נתת ימים ונהרות. אמר לו: כולן צריכין לך על ידי חלזון, שנאמר [לעמים הר יקראו]... ושפני טמוני חול. תני רב יוסף: שפני - זה חלזון, טמוני - זה טריט, חול - זה זוכית לבנה. אמר לפניו: רבנו טעמא על מלך מי מודיעני? אמר לו: שם יונתן ובחי צדק, סימן זה יהא לך: כל הנוטל ממך בלא דמים - אינו מועיל בפרקמטיא שלו כלום. ע"כ ד' הגמ' **ומביאר** בד' הגמ' שחלק נפתלי היה החלק היותר טוב שבא"י ואילו זבולון קיבל את החלק הפחות טוב בעיניו דרב מהכי לא נמצאו שבת אחר שהתלונן וא"כ י"ל דבא לומר לנו הגמ' שאפי' החלק הטוב והחלק הכי פחות טוב שזהו חלקם של נפתלי וזבולון הכל היה ע"י הגורל והכל הוכרע משמים כל אחד חלקו.

כו ז. ותעמודנה לפני משה ואלעזר והנשיאים. בגמ' בב"ב ק"ט: נחלקו אמוראים האם מותר לתת כבוד לתלמיד ליד הרב או לא. ומבואר שם דלמדי' דאין חולקים מדובר בשנות צלפחד שאלו אלעזר והנשיאים וכולא ידעו באו למשה. ולדברי החולקים שאלו לכולם יחד עב"ד. והנה בשבת טו מבואר שדוד חטא בזה שהרג את אוריה החתי, ואילו רבי שם מהפך בזכותו של דוד וטוען שלא חטא כי אוריה מרד במלכות היה, כי חטא אז דוגני יואב בפני דוד, ומחלוקתם בשבת האם דוד חטא או לא תלויה במחלוקת בב"י, דלמדי' חולקים כבוד לתלמיד במקום הרב, אוריה לא חטא וממילא דוד חטא שהרגו, אבל רבי למד שאין חולקים ולכן אוריה מרד וחייב מיתה ודוד לא חטא.

כו ג. אבינו מת והוא לא היה וגוי בעדת קרח וגוי. ואם הוא כן היה בעדת קרח אז מה היה קורה? וי"ל שמבואר בגמ' שהן טענו ואם אנו (בנות) לא חשובות כזרע, אז שאמנו תתיבם, ומדלא מתיבמת, סימן שאנו חשובות כזרעו של צלפחד, ואם הוא היה בעדת קרח, אז היה אפשר לומר להן שלא מתיבמת כי ירדו חיים שאולה, ועיי"ק משך חכמה. וחכוכת התורה.

כו טז. יפקוד ה' אלוהי הרוחות לכל בשר איש על העדה. וברש"י כיוון ששמע משה שבנות צלפחד יורשות אמר הגיע הזמן שאתבע צרכי, שירשו בניי את גדולתי. וקשה הא כעת התחדש רק שבנות יורשות ואילו שבנים יורשים הוא כבר ידע קודם, וא"כ למה רק כעת הא תבע את היורשה לבניו? וי"ל, ואומר בעל האבני מקום, שכל הזמן משה חשב שהולכים לפי איכות וכיוון שיהושע יותר איכותי מהבנים שלו אז הוא ראוי לירש אותו, אבל כעת שהוא שמע שבנות צלפחד יורשות אפי' שהן בנות ולגבי יורשה בנות פחותות מזכרים ובכ"א הן יורשות מדין בגבתי אביהם, א"כ אז שבני

פרשת פנחס תשפ"ב

יירשו את גדולתי, ואפי' שבאיכות הם פחותים מיהושע בכ"א מדין בנים שירשו. אמר לו הקב"ה כדאי הוא יהושע ליטול שכר שיימוש שלא משוין חטא.

כו ז. ונתן מהודן עליו. אומר רש"י וביותר בגמ' בב"ב עה. זקנים שבאותו הדור אמרו פני משה כפני חמה ופני יהושע כלבנה וכו'. יש לעיין מדוע רק הזקנים אמרו ד"ז, מה עם הצעירים? וי"ל, ע"פ רבינו חננאל, שכל הצעירים שנה שהיו ישראל מבדבר לא קידשו את החדש ע"פ הראיה, אלא ע"פ החשבון משום שלא ראו את אור החמה והלבנה משום דהענינים כיוסו הכל. ולכן רק זקנים שבאותו הדור אמרו פני משה כפני חמה כי הצעירים לא ידעו מה זה לבנה וחמה. נפתלי שבני ברצון.

כו טו. ושעיר עיזים לחטאת לה'. רש"י כאן מביא את דברי הגמ' שהטעם שנאמר כאן לה' בשונה מכל השעירים משום שעיר ראש חודש שיש לה' כפרה לה' שמיטע את היתר. הקשה ע"כ החיד"א דא"כ מדוע כשמתפללים לפתיל ראש חודש אומרים 'מזבח חדש בציון תכין ועולת ראש חודש נעלה עליו ושערי עיזים נעשה ברצון'. ויש לעיין למה הוי 'ברצון' הא השעיר הוא כפרה וכו' והוא הפך רצון כי רצון הוא נדבה. ויתירץ ע"כ החיד"א שהתפילה שלנו ברי"ח הוא לעת"ל כמ"ש והביאנו לציון עירך ברינה וגוי' ושם נעשה לפניך קרבנות וכו' והיינו לעת"ל. ולעת"ל כתוב שיהיה אור הלבנה כאור החמה ואז כבר לא יצטרך כפרה על מיעוט הלבנה כי זה חל, ולכן השעיר אז יהיה לרצון.

כו כב. ויעש משה כאשר ציווה ה' אותו ויקח את יהושע ויסמוך ידו עליו. אומר רש"י ויסמוך את ידיו בעין יפה ויתר ממה שצטווה ועשהו ככלי מלא וגדוש ומלאו חכמתו. יש לעיין מה הוסיף רש"י ככלי מלא וגדוש. וי"ל חידוש נפלא על כך כתב רבי יוסף שגינהרט שהנה בסוף פרשת וזאת הברכה מסופר על פטירתו של משה ונאמר שם ויתמו ימי בכי אבל משה ויהושע עלתה רוח חכמה כי סמך את ידו עליו. ויש להקשות אכן כתוב ויהושע מלא רוח חכמה הרי אמרו חז"ל (תמורה טו) ששלושת אלפים הלכות נשתכחו בימי אבלו של משה ואך נשאר יהושע מלא: ולפי רש"י כאן הכל מצויין כי רש"י כאן כותב שיהושע היה מלא וגדוש וביום אבלו של משה שנשתכחו וכו' הוא נשאר מלא

כט א. ויום תרועה יהיה לכם. יש לעיין מדוע בסדר התפילה של ראש השנה נקרא ר"ה יום הזיכרון בשונה מהלשון שהקב"ה אמר בתורה יום תרועה? וי"ל דהנה הל"ל יקר ביאר מה טעם נקרא יום הפסח בשם פסח ולא חג המצות כמו שקרא לזה הקב"ה בתורה; ויתירץ ע"פ ברכות ו. שבתפילין של הקב"ה הוא משתבח בישראל אחת שם מי כעמד ישראל, ואילו בתפילין שלנו כתוב ה' אחד והיינו כבודו של הקב"ה, ולכן בחר פסח הקב"ה קורא לזה חג המצות כי הוא משתבח בישראל שיצאו ממצרים בחיפזון עד שלא הספיק בצקם להחמיץ, ואנו קוראים לזה חג הפסח ע"ש שהקב"ה פסח עלינו. ולפי"כ מיושב היטב למה הקב"ה קורא לר"ה יום תרועה כי הוא שבח לישראל שמרעים לפניו וממליכים אותו, ואילו אנו קוראים לזה יום הזיכרון ע"ש שעולה זיכרונו לפניו לטובה.

כט יב-טז. ובחמשה עשר יום לחודש השביעי וגוי ושעיר עיזים אחד לחטאת וגוי. מי ששיש לב ריאה שנינו בפסוקים שעלפנו: ביום הראשון וביום השני כתוב, שעיר עיזים אחד חטאת, וביום השלישי כתוב שעיר חטאת (בל עיזים), וברביעי יוב כתוב שעיר עיזים, ומחמישי ואילך כתוב שעיר בלבד. יש לעיין מה הטעם בזה? וי"ל, אומר הגאון, שמדובר על חג הסוכות, שביום הראשון מקריבים 13 פרים, בשני 12, בשלישי 11, וכן הלאה כל יום מוריד אחד עד היום האחרון וכל מקריבים 7, ס"ה 70 פרים כנגד 71 אומות. ואיתא בזהר ששבעים האומות עיקרן של מעשו וישמעאל, (שמהן יונקות כולן), וזה מתחלק ש 35 כנגד ישמעאל, 35- וכנגד עשו. עוד איתא שם שישמעאל נקרא שעיר עיזים, ועשו נקרא שעיר סגס, וכעת מובן. בראשון ובשני (שעיר עיזים) 13 ועוד 12 כנגד ישמעאל וא"כ זה כבר 25 כדי להשלים ל 35, מוסיפים את ה- 10 של הרביעי שגם הם שעירי עיזים, שאם גם בשלישי שיש בו 11 היה כתוב שעיר עיזים זה היה יוצא 36. ולכן כתוב רק בראשון בשני וברביעי שעיר עיזים, שזה בסך הכל 35, ובכל הימים האחרים שהסך הכל שלהם הוא גם 35 כתוב סתם שעיר, שהוא כנגד עשו.

בין מצרים. על מה חרבה ירושלים: יש סתירה בגמ' בדברי רבי יוחנן על מה חרבה ירושלים: ע"ש כתוב אמר רבי יוחנן לא חרבה ירושלים אלא על שנאת חנם. ובמקום אחר כתוב אמר רבי יוחנן, לא חרבה ירושלים אלא משום שהעמידו דבריהם על דין תורה. לכאורה זו סתירה. וי"ל ע"פ רבי יוחנן שליש, אמר רבי יוחנן אקמצא ובר קמצא חרבה ירושלים. ששם הבעה"ב צעק על בר קמצא וחכמים שהיו שם לא מיתרו, ונשאלת השאלה למה לא מיתרו, וי"ל שהם אמרו אם בעה"ב שונא אותם, סימן שזה בהיתר, ומה ההיתר, שראה בו דבר ערוה ביחודי, שאז מותר לו לטעוא, כדאיתא בפסחים ק"ג. (על שונא לטעון, שמסביר איך שידך שונא, ולמה צריך לעזור לו, הרי"ז שונא בהיתר) וא"כ יוצרת הקושיה למה נענשו ע"כ ונחרבה ירושלים הרי זה היה בהיתר? וי"ל ע"פ תוסי' שם, שאומר שההיתר לשונא הוא רק ע"פ דין, אבל לפנים משורת הדין לא ישנא, עיי"ש. וכעת מובן, ירושלים חרבה בגלל שנאת חנם, שאמנם השנית חסאת חנם בקמצא היתה מותרת ע"פ הדין, אבל זה גופא הבעיה שהעמידו דבריהם ע"פ דין, ולא הלכו לפנים משורת הדין.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

שלי מול מה שהייתי, לפני שר' בן ציון ניסה להניח לי את הכתר על הראש..."

ישנו סיפור שהתפרסם לפני ארבע מאות שנה ע"י בעל המגלה עמוקות: בגדל לאימת הדין: הסיפור הוא על זוג קצבים שותפים שהאכילו רבבות יהודים במשך שנים נבילות וטריפות, ולמינה שנודע להם כמה חמור הדבר הם פנו למגלה עמוקות וביקשו דרך לשוב בתשובה שלימה. המגלה עמוקות הביא להם את הדרך אשר ישובו, שהם יודו בדבר בפני כל העיר ויספגו ע"כ בזיונות ויסורים עד אין מספר, ויקבלו ע"ע סיוגים גדולים וישובו בתשובה שלימה. ואכן הם עשו כך בשמחה עצומה, ואז המגלה עמוקות שהיה קדוש עליון הוא ובית דינו נתנו להם אגרת שעם זה הם יתייצבו בפני ב"ד של מעלה וזה יפתח להם את השערים. זוג הקצבים התחייבו זה בפני זה שמי שימות קודם יתגלה לחבירו בחלום ויאמר לו מה סדר העניינים ואיך דנים אותם בב"ד של מעלה. ואכן כך היה, אחד השותפים נפטר לבי"ע ולאחר כשלושים יום הוא התגלה לחבירו בחלום והוא נראה זורח באור יקרות ופניו כפני הלונה בתפארתה, וכולו מלא קדושה מופלאה, וכך הוא סיפר: מיד שנפטרתי לבית עולמי באו להתנפל עלי חיות מפחידות ובריות משונות התערבוות של איש פרא וחיות יער ודמויות מסמרי שער שרצו לקרוע אותי לגזרים, אך כל הזמן עמדו משני דדי שני מלאכי רחמים שמרווה ממך משמר. ואז נכבאו לקרוע אותי, הדמויות המפחידות כמעט הצליחו לקרוע אותי מהם אך בחסד ה' עלי ניצלתי מציפורניהם. ואז אני הרגשתי שאני מרחף ולפתע רואה את עצמי בשמים נמצא באולם עצום בלי סוף והכל מאיר שם בפאר ובהדר ויהלומים מאירים את כל האור באור שא"י להסבירו לבר אנוש, ואז רואה שדנים שמה נשמה כמו שדנים כאן ולכל נידון מגיעים עדים לכאן ולכאן והאדם מאשר כל מה שמגידו עליו. וזה שנפסק דינו לג"ע מיד מגיעים מלאכים שמלווים אותו לקול נגינה מיוחדת... הנשמה המיילת והמתחרכת באכזריות לכיוון גיהנום. ואז לפתע אני שומע מחכריות את שמי ושם אבי. לבי נתקף בחלחלה האמת התשובה שלי עזרה או לא? ואז אני נעמד לפני ביה"ד של מעלה ולפתע תפארת נשמעת זעקה!

מה הבאתם את הרשע מרועה הזה חוטא ומחטיא לכאן... הוא צריך להיות מושלך מיד לגיהנום... והנה המלווים שלי מנסים להראות את האגירת של בעל המגלה עמוקות, אבל אז נשמעת שאגה מי הוא בעל המגלה עמוקות שיכול לחמוק פסק של אדם כ"כ רשע שחטאי א"כ הרבה אנשים: ואז באורח פלא הופיעה במהירות קבוצה גדולה של מלאכים מליצי יושר שפתחה במוקפת נגד זועקה סבל לביה מדוע אתם נטפלים לנשמה מעונה זו שכבר סבלו יסורים וביזיונות רבים, עשתה את כל הדרך לתשובה, הביעה חרטה בפני קהל רב על כל המעשים שעשתה, וקיבלה ע"ע בהכנעה גמורה כל סוגי התשובה, וויתרה מרצונה הטוב על כל העושר שצברה והכל קיבלה בהכנעה גמורה, ובמקום שבעלי התשובה עומדים...

אך מלאכי החבלה לא הרימו ידים, והחלו לזעוק כנגד! תראו את השואה האיומה שעשה קצב זה. ותוך שנייהו התייצבו בתוך האולם רבבות נשמות מיוסרות ומייללות מרה וצווקות הוא גרם למותנו בלמנפה גורלות עוונותיו. נשמה אחרת צעקה היינו תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא, היו לנו סיכויים לקנות תורה ויראה ובגלל עוונותיו אבדנו בעודנו ילדים קטנים. נשמה אחרת צעקה בקול רם, בגלל עוונותיו הלכנו לעולמו בעודנו צעירים ובמקום לגדל ילדנו הקטן שזה עתה נולד השארנו אותו לחסדי השכנים שהניחו אותו והוא גדל בלי אמה שתשלח אותו לו יום לחיידר באהבה וברחמים. ובעוד נשים שופכות את מרי ליבם בזיונות עם ותובנות משפט עבור נשמה לעולליהם ויונקיהם, לפתע נכנסים לתוך לאולם עדרים עדרים סוף נקנו מיד ישראל והיו בטוחים שהישראל יביא תיקון לנשמתם ויורסר ע"י שחיטה כשרה, אלא שכשהגענו לבית השחיטה שם הוא הניף עלינו גרון ושוב חיסל את סיכוינו לתקן את מה שפגמנו היינו צריכים שוב להתגלגל. בתוך הרעש והמחמוה המולץ ע"י הממוקם ולאחר מספר שניות הגיע יחד עם רבבות מלאכי עליון שפתחו בנאומי הגנה וכך אמרו אל בת דודו שגידלו גדל בבית הרוס רק כסף עניין אל בית דודו שגידלו באכזריות, וברגע שנודע לו מה רב חטאו הוא לא חסך שום מאמץ לשוב בתשובה שלימה, ויש דין מפורש שאדם החוזר בתשובה נמחלים לו עוונותיו. הדברים הפשוטו בפני ב"ד של מעלה והם הפקו מיד שכן הוא עשה עבר עבירות חמורות והוא חטא והחטיא, אבל הוא עשה אח"כ תשובה כמו שהוטל עליו ומקומו בג"ע, ובד בבד בגלל שכי"כ הרבה סבלו בשבילו עם מודיעים בואת שכל מי שנקט בגללו יהיה ג"כ בעדו. מיד באו רבבות מלאכים ללכת עם המהנשמות המיוסרות שהיו שן לן עדן למקום המיוחד לו. ואז המשך אותו אחד לתאר לו את האושר וההנאה שיש בג"ע באופן שא"י לתאר. רואים כאן כמה העולם לא הפקר ועל הכל ועמיד ה' למשפט וכל יום מוטל על האדם לשוב בתשובה וע"כ יזכה לישועה.

נישואיהם, ואולי עוד בשנה הראשונה, יושבים ולומדים יחד בתברותא, ככל לדבר בדברים בטלים, הם לומדים ולומדים, אנשים מבלי לבית המדרש ואנשים יוצאים, הם לא מתעניינים בשום דבר, לא אכפת להם מכלום, שש שעות. נדלקתי מזה, חשבתי לעצמי, אם אברכים אלו יכולים ללמוד בחשק כה עז, בודאי אוכל אף אני ללמוד כן, ומאז נכנסה בי חשקת התורה, התיישבתי ללמוד, ומאז אני לומד ולומד עד היום הזה. הוא היה אז כן ארבע עשרה, בגיל עשרים הוא סיים על באמת שלשה סדרים, וידע לומר אותם בעל פה בגמרא עם תוס'. היתה תקופה שהוא למד עם רבי שלום שברוק, כאשר היו שניהם בחורים צעירים. והיה פעם שהם התיישבו ללמוד למחרת פורים, והתחילו בלימוד מסכת יבבא בתרא', וממחרת פורים עד ראש חודש אייר הם למדו יבבא בתרא' שמונה פעמים. בצורה רצינית.

כפי הידוע היה הרב אלישיב בעל רגש גדול והתענג על תפילה הכללתה, שנאמרה בהשתכחות לב נפש. ביום מן הימים הגיע לירושלים בעל התפילה הנודע, החזן ר' יוסליה רוזנבלט, שהתעתד לעבור לפני התיבה בבית כנסת החורבה, כשכל אנשי ירושלים באים לשמוע אל הינה ואל התפילה. הרב אלישיב שהיה באותה העת נער צעיר, חשק גם הוא לשמוע את קולו המשתפך של החזן. במשך שעה ארוכה הוא התלבט והתחשב בדבר. מחד איך יראה לבטל תורה עבור זמרה, אך מהידוך מדובר בהזדמנות נדירה, שש יודע אם תחזור שנית. לאחר שחך בדעתו שוב ושוב, גמר בדעתו ללכת לשמוע את החזן הגדול. אולם לאחר כרבת דרך קצרה עצר מדרכו וערך חשבון נפש נוקב, שבמהלכו תהה האם להמשיך לצעוד לעבר בית הכנסת או לשים פעמי אל בית המדרש ולשוב לתלמודו. בחלוף השנים סיפר הרב אלישיב: באותם רגעים עצרתי והישיבתי הפסד מצוה כנגד שכרה וכמה זמן אפסיד אם אלך לשמוע את קול החזן. הרגשתי, שבליבי נישטת מחלמה עזה, אך לבסוף החלטתי שלא ללכת ושבתי לבית המדרש. בעוד כל ירושלים נוהרת אל עבר בית הכנסת החורבה בצפייה לשמוע את רינת החזן, הוא צעד בכיוון ההפוך לעבר בית המדרש ושב אל תורתו ושקידתו. בחלחלה נחושה זו, סיפר, קניתי את עולמי ברגע אחד, וגמרתו בדעתי להקדיש את כל חיית לתורה הקדושה ואין זולתה.

בספר ללא שם מובא כמה סיפורים על תלמידי רבי בן ציון פלמן איך קם עולמו בשעה אחת בזכות מילה טובה שלו. בישיבת מכונבקה, בשנים שהרב פלמן מסר שיעורים שם בישיבה היה בחור לא טוב בלשון המעטה עד שבאחד מהשיעורים, הרב פלמן שאל סתירה משני מקומות במשניות, ואותו בחור ענה לו סברא לחלק ולתוך את הסתירה. בעת שענה הוא הקשיב ואמר כי זו סברא טובה, והסביר לתלמידי השיעור מה שאמר. והנה. באותו יום שיעור הערב, שלא כרגיל ולא כמתוכנן, הגיע לישיבה וחיפש את הבחור. מספר אותו בחור כאשר מצאני, ניגש אלי בשמחה כאשר בידו קונטרס 'שלמי תודה' שיצא לאור באותם ימים, ואמר: 'באתי לכאן לישיבה כדי לתת לך מתנה עבור הסברא שאמרת הבוקר, כיון שעד עכשיו אני נהנה מהסברא שאמרת'. הדבר עשה על רועש אדיר. ומאותו לילה נהיית 'מחובר' יותר לסוגיא ולגמרא, והיחס הזה נתן לי דחף עצום ללמוד, ומאותו ערב ניצלתי את שנות חברותי לתורה. וכיון שלמדתי יותר טוב, לאחר כשבוע אמרתי לו ביאור נוסף בסוגיא, ובשעת מעשה חשב על הדברים בשתיקה. אך למחרת לפני השיעור קרא לי ואמר: 'חשבת על הדברים שאמרת אמש כתשובה על מה ששאלנו, וזו תשובה אמיתית'. ושוב הוציא קונטרס נוסף בשמחה והעניק לי כהכרת טובה על התירוץ הנכון שלי. ראיתו שהוא באמת שמח מהחידוש התורני שלי. **יהודי שמים**, הוא אגיד שיעור בשיעור ג' בישיבה קטנה בבית שמש. הוא סיפר כך: בשיעור א' בישיבה קטנה, הייתי בחור חלש בלימודים, בקושי למדתי, ולא הבנתי את הנלמד. הייתי נחשב בחבור חלש בכל קנה מידה. תלמיד חכם פלוני סידר לי חברותא מדי ערב בבית הכנסת 'נחלת משה' בבני ברק. ראיתי את ר' בן ציון מפעם והוא ראה אותי אבל מעולם לא דיברנו, מה לילד קטן בשיעור א' בישיבה קטנה עם רב הממוקם. יום אחד בסוף הקיץ התקיימה בקהילה 'הכנסת ספר תורה'. מנהג הממוקם שלפני משכמינים את הספר תורה לארון קודש, קוראים בו בתורה, ובסיום מגביהים את הספר – הגבהה וגלילה. בעת ההגבהה דחקתי למקום והחוקתי את הכתר של הספר כדי למסור אותו לגולל. מיד כאשר מסרתי את הכתר לגולל התכופף אלי מישוה – הרב פלמן – תפס את ידי בחביבות ואמר לי משפט קצר באהבה רבה: "אם תלמד טוב אז גם את הראש שלך יקח כתר תורה". מעולם לא דיברתי עמו, ומסתמא הוא לא ידע מי אני, אבל המשפט שאמר לי, נתן לי כאילו בעיטה לגובה. לגובה! לגובה גבהים! אינני יכול להסביר את זה, אבל קיבלתי חיוק. תפסתי את עצמי ללימודים בצנינות בשקידה וברצון עז, ועליתי את דרך הלך. מיד פעם כאשר היה לי קצת קשה תורנית במשפט א"כ תלמד טוב יהיה על הראש לך...". המשכתי את השטייגן גם בישיבה גדולה. והיום הנני י"מ בישיבה בשיעור ג', לא שזה הכוונה לכתור על הראש, כי 'כתר תורה' שעל הראש לא נמדד דווקא במשרה כזו או אחרת, אבל זה רק ביטוי למצב

ידיעות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

פעמים רבות אדם מתעורר מדבר חיזוק שהוא שמע והופס את עצמו עד שהוא משנה את כל חייו מן הקצה אל הקצה, והוא בכלל מה שאמרו יש קונה עולמו בשעה אחת. **נביא כאן כמה סיפורים** על אנשים שבחיוק והחלטה של רגע אחד שינו את חייהם לטובה וקנו את עולמם. כאשר החפץ חיים היה ילד בגיל עשרה מת עליו אביו. בגורלו נפלו נסיונות קשים. באותו זמן גברה בוויילנה די ההשכלה והחפשינה רבות על בני המשיבות לכדס במצודתה, ולהעבירם על וורתם ודתם. המשכילים שמעו עין על הח"ח וניסו כמה פעמים להסירו מדרכו. משכיל ידוע ששימש כמורה הראשי בבית המדרש לרבנים בוילנה שנוסד בהשפעת המשכילים, היה בא לעתים קרובות לבית המדרש שלמד בו ר' ישראל מאיר וניסה לשוחח עמו, אבל ר' ישראל מאיר לא שעה לדבריו ושאר בתמימותו. ר' ישראל מאיר היה מספר תמיד על מאבקיו באותו זמן ומוזכר את מאמר חז"ל: יש קונה עולמו בשעה אחת כי הכל היה תלוי ברגע אחד, ברגע של החלטה לכאן או לכאן. פעם כבר עמד עליו אותו משכיל להסירו ולהדיתו, עד שר' ישראל מאיר נאלץ לברוח לעיירה קרובה, המאבק הזה חישל את הכרתו והגביר את אמונתו המוצקה שליוותה אותו כל ימי חייו. **אנו שומעים רבות** על אנשים שבחיוק של רגע תפסו את עצמם והשתנו כלל החיים. **רבי יחזקאל אברמסקי** אמר על עצמו בגיל עשרים תפסתי את עצמי:

רבי עזרא ברזל שהיה מגדולי הת"ח בבני ברק סיפר על עצמו כך: כשהייתי ילד בן ארבע עשרה למדתי בירושלים היכן שלמדתי, היו לי נסיונות קשים, יכן ללמוד או לא ללמוד, מה שהיום קוראים לזה משבר. בקיצור, הלכתי כמו שהוריי לא היה מי שיעזור לי, לא היה לי עם מי לדבר, לא היה מי שיבין אותי. 'יכנסתי, בשברוני, לעית המדרש אשר בשכונת כרם בירושלים, וכשאוני נכנס, אני רואה שם אברכים צעירים, אחר נישואיהם, יושבים ולומדים חברותא בשקידה, האחד מהם היה רבי טוביה לסיצני ורעהו רבי אהרן בריסקר (ביאליסטוצק) היה הם שני אברכים צעירים אריות בתורה, תקופה קצרה אחרי

שאלה: התורה הקדושה פותחת את הפרשה בשבחו של פנחס ומעלה על נס את מעשה קנאותו. האם כל הרוצה ליטול את השם ייבאו ויטול וכל אדם יכול לקנאות? **רבי עזרא ברזל** שהיה מגדולי הת"ח בבני ברק סיפר על עצמו כך: כשהייתי ילד בן ארבע עשרה למדתי בירושלים היכן שלמדתי, היו לי נסיונות קשים, יכן ללמוד או לא ללמוד, מה שהיום קוראים לזה משבר. בקיצור, הלכתי כמו שהוריי לא היה מי שיעזור לי, לא היה לי עם מי לדבר, לא היה מי שיבין אותי. 'יכנסתי, בשברוני, לעית המדרש אשר בשכונת כרם בירושלים, וכשאוני נכנס, אני רואה שם אברכים צעירים, אחר נישואיהם, יושבים ולומדים חברותא בשקידה, האחד מהם היה רבי טוביה לסיצני ורעהו רבי אהרן בריסקר (ביאליסטוצק) היה הם שני אברכים צעירים אריות בתורה, תקופה קצרה אחרי

תשובה: קנאות כנגד הרשעים היא מידה גבוהה ומאד נעלית, ואינה מסורה ללב כל אדם. רק ברי לבב אשר יודעים בבירור מוחלט, כי אין להם שמץ של פניות פסולות מידות

תשובה: קנאות כנגד הרשעים היא מידה גבוהה ומאד נעלית, ואינה מסורה ללב כל אדם. רק ברי לבב אשר יודעים בבירור מוחלט, כי אין להם שמץ של פניות פסולות מידות

ידיעות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת **תשובה:** קנאות כנגד הרשעים היא מידה גבוהה ומאד נעלית, ואינה מסורה ללב כל אדם. רק ברי לבב אשר יודעים בבירור מוחלט, כי אין להם שמץ של פניות פסולות מידות

תשובה: קנאות כנגד הרשעים היא מידה גבוהה ומאד נעלית, ואינה מסורה ללב כל אדם. רק ברי לבב אשר יודעים בבירור מוחלט, כי אין להם שמץ של פניות פסולות מידות

תשובה: קנאות כנגד הרשעים היא מידה גבוהה ומאד נעלית, ואינה מסורה ללב כל אדם. רק ברי לבב אשר יודעים בבירור מוחלט, כי אין להם שמץ של פניות פסולות מידות

היה אומר בכל מצוה ופעולה שאדם עושה ופועל, אם רוצה לזכות בסייעתא דשמיא, הוא מוכרח שתהיה כוונתו לשם שמים, לכל הפחות שישים אחוזה מתוכה. אולם בקנאות לא מספיק שישים אחוזה, וגם לא בעצם או שמנים, האדם מוכרח שתהיה פעולתו במאת האחוזים לשם שמים. וידוע שהקנא הגדול ביותר לכבוד ה' היה רבי יחזקאל לוינסקי והוא התנדב נחרצות לעשות פעולות חריגות, שיש בהן איזו פגיעה בבני אדם ובידויות, גם אם לפי המבט החיצוני נעשו לשם שמים. בכל הזדמנות שדיבר על כך יצא מגדרו, וצחק נגד זה לכאב מנהמת ליבו. הוא אמר, 'במקום אנשים שטובים אזהבים לעשות רעש והמולה, ובמקום להכיר את התאוה הזאת שקיימת בהם, הם רואים בעיני עצמם פעולות אלו כפעולות לשם שמים, ועושים ועולות ויוונות חמורים.' זו אינה יראת שמים אמיתית ופנימית, זו היא פעולה חיצונית שנובעת מאכזריות ורוע. לכן היה אומר המשגיח: שלא יהיו שום בן תורה, להאמין בעצמו, כי הוא מסוגל ויכול לעשות מעשה או פעולה שם פגיעה וזלזול לכבוד השם יתברך, ולפעול עם אש הרתיחות והקעס הנובעת בו, לא לגביר ולא במעשה. כי פעולות אלו אמורות להיעשות בנקיות, כולן להשם. שתהיה נובעת אך מאהבת השם ויראתו, בלי תערוכת של חשבונות אחרים. ראוי לציין שכאשר הגיע הרבי מסאטמאר ביקור בארץ, נכנס רבי משה טורק, לבקר באכסניה שלו בבני-ברק, והרבי קיבלו במאור פנים ובחום. הרבי שאל על מעשיו והוא השיב שהוא מתוך. התעניין הרבי: 'היכן, ורבי משה נמנע מלהשיב הרבי בפקחותו הרבה, הבין כי הסיבה שרבי משה לא ידוע לו, כיון שהוא עובד במסודות החינוך העצמאי, אשר כידוע מהרבי, לא היה מרוצה ממסורת זו, בגלל שנטלה תקציבים מהמדינה, והיה אמר: מדוע אתם מתיישבים במקום עבודתכם? הרי אני באופן אישי יכול לקחת אחריות להקים מוסדות על שחרת הקודש בירושלים ובבני-ברק, אבל המוסדות היכן שאתם עובדים לקחים אחריות על כל ערי הפיתוח מן ועד באר שבע ודאי יש להם הרבה זכויות! הרבי הוציא מכיסו סכום כסף מוכבד, והעביר לרב טורק כדי למסור להנהלה. למדים אנו, כי למרות שהיה הרבי מסאטמאר בוער כאש לכבוד שמים בכל מאו, כאשר פנו אליו אנשים בבקשה שישיעו להם בענייני צדקה חסד, הניח את השקפתו בצד ופעל עם רגש יהודי שם פעם בו, מבלי לבדוק בציציותיו של המבקש, לאיזה חוג הוא משתייך ובאיזו השקפה הוא דוגל. מתוך אוצרותיהם אמלא.

שאלה: בפרשתנו מובא לגורל תחלק את הארץ. כתוב בהז"ל שאסור ליטול בגורלות וכן פסק בשו"ע יו"ד קעט. וא"כ קשה איך היום עושים גורלות? **תשובה:** מובא בפרוסקים שהאיסור הוא רק כשתולה בגורל עתידות. אבל בפעולה גורל להכריע על שני צדדים שאין לו בזה הכרעה ולקבל את זה כנצח שרי. וכך נהג הרבה רבי חיים קניבסקי שכשהיו מגיעים לפניו לשאול שאלות שההכרעות בהן היו באותה מידה לכאן ולכאן, הוא היה פותח תני"ך והעמוד שהיה פותח הוא היה מסתכל מה האות הראשונה מתוך האותיות הראשונות ל א ו כ, אם האות היתה ל היה אומר לא לעשות ואם היתה כ היה אומר לעשות.

שאלה: ביום חמישי טו תמוז חל יום ההילולא של האה"ח הקדוש מה המיוחד בספריו הקדושים? **תשובה:** האה"ח הקדוש למרות שהיה מצאן אפריקה בפולין הגו בספריו כאחד מהגדולים הקדמונים והבעש"ט ותלמידיו עודדו מאוד את הלימוד בספר האה"ח ואמר שכתב ברוה"ק וישועות גדולות אפשר לפעול ע"י לימוד בספריו, וכידוע עד היום כל תלמידי הבעש"ט וממשיכי דרכו הגוים בספריו הקד', ידוע שבים פטירת ה'אור החיים הקדוש' רבים נושעו מלימוד בספריו, והתפרסם שהחזון איש שלח את אחד מאחייו לקברו בהר הזיתים להיושע. ומי שצריך שיעה או ביום חמישי זה יזלוק נו וילמד מספריו. ואז יבקש רחמי שמים מהקב"ה שבזכות רבי חיים בן רבי משה בעל האור החיים, הקב"ה יחוס עליו וכל צרכיו בתוך שאר פעמי ישראל, ויפרט הבקשה. ואם יש אפשרות לעלות לקברו בלי סכנה ודאי הדבר הוא טוב. ויש להוסיף שכידוע

שאלה: מה ראו לכל אחד לעשות בימים אלו? **תשובה:** בשו"ע סימן א - ג נפסק: ראוי לכל ר'א ה' שיהא מיצר ודואג על חורבן בית המקדש, ויש חיוב מאד אריותא לצוות כל הזמן ליישועה. ופסק הרמב"ם יא א ממלכים כל מי שאינו מחכה לביאתו כפר בתורה. ובסידור בית יעקב הלכות תשעה באב כתב שהיה בלל הצרות הנוראות והמפלות שיש עמנו היום היא בגלל שאנשים מזלזלים באבל על ירושלים. ובמשניב תקני"א כתב בשם האר"י שבימים אלו יש להתאבל ולבכות לפחות חצי שעה על החורבן. ומיימיו צריך להזיל דמעה (והיינו שצריך להצטרך במקסימום שכולו), ומי שקשה לו לפחות שישוין ויחשבו ע"מ שאומרים ב-וילירושלים יעריך' ויאת צמח, שעי" שתקבל תפילה זו, נגיע לשלמות האמיתית, ותהיה לנו שלמות הנפש ללא צרות כלל וכלל בשום עניין. וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה. וכל אחד יעשה את המיימיום הזה להשקיע קצת יותר בימים אלו שנקבעו בהז"ל להתאבל על החורבן, ובעיקר לתקן את הסיבה שבגללה נחרב הבית. כי מה יעזרו אם אחד יתלל על ירושלים, ובמקביל ימשיך ר"ל בעבודתו שגומרת את החורבן. לכן לא אחד, לבד מתפילה על עניין החורבן, גם ישנאות חיים, ועי"ז נזכה לראות בזכוני ירושלים בביתא. וכתבו בהז"ל להתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה. ומי שאינו מתאבל או חלילה כשתבנה ירושלים לא יזכה ויראה בשמחתה, וכתבו הראשונים (כנראה מובא ברטב"א

בסוף תענית) שלעת"ל כשתבנה ירושלים כ"א יזכה להנות פיה כמת האבילות שלו עליה. אם הוא מתאבל הרבה אז הוא ימות הרבה ואם מעט אז הוא ישמח מעט וכו'. והז"ל עשו לנו טובה גדולה וכיוון שבגימא אלו ארעו דברים נוראים לעם ישראל ולבית המקדש תיקנו בג' שבועות אלו למעט שבועות אסרו אף לשמוע שירים וניגונים וכיוצא"ב להתעורר בשמחה זה על החורבן ולהתחזק ביתר שאת בעניין הזה. אם זה ע"י אמירת תיקון תצות לפחות בימים אלו. ואמירת התיקון יוכלה להיעשות גם בחצות היום או בסמוך למנחה למי שקשה לו להיות ער בחצות לילה. ומיימיום יש לאומרו לליל שש. וער"ש ור"ח או לאומרו בחצות היום. כמ"כ בימים אלו ראוי להימנע מכל פעילות שיש בה שיכון אפי' קלוש כי זה זמן הסוגל לרעה, וכל טיפול פרואי שיש בו שיכון הוא לא דחוף יסרה לאחר טו באב. ובשו"ע תקנא יח הבא שמוי בתמוז ידחה לכתת יחידו בין שעה רביעית לתשיעית ובוודאי יקפיד בזה כשהולך סתם לא לצורך מצווה במקום שומם, וכן ראוי להימנע מלהתענג בימים אלו ואסרו לומר שהחינוך. וללכת לים לצורך בריאות התיך, וסתם ללכת יש נמנעו מוכך (הסטיפלר והרב אלישיב) אבל גם מי שהולך יזהר לא להיכנס לים עמוק או סוער. והחז"ל גם לא היה נוח לו שמפשישם דירה בימים אלו. וכ"ש קטנת דברים שממחיים מאד.

שאלה: איזה יצור קטן יכול למוטט עצי דקל ענקיים? **תשובה:** לפני מספר שנים עיריית ראש"צ נאלצה לעקור 150 עצי דקל ענקיים אשר עמדו לקרוס ולסכן את העוברים ושבים, מדובר בעצים שנטעו לפני 120 שנים, ומי גרם לכל זה חרק קטן המכונה 'חדקונת הדקל האדומה' שהגיע מהמזרח הרחוק והתפשט ברחבי הארץ. הוא מנקב את קליפת התמר חודר לגוע ומטיל את ביציו שבוקעים מהם זוחלים המכרסמים את תוכו של התמר ומרוקנים אותו ואז גורמים להתיבשות העץ ותוך זמן קצר הגיע נמצא במצב קריסה וכך חרק קטן הורס עץ ענק.

שאלה: מה הדרך להתקדם? **תשובה:** יש שחושבים שהדרך לשאוף כדי להתקדם היא ע"י שמתבונן בדברים שאין לו ושלל אף להם עדיין. כגון: להתבונן בהתמדה המופלגת של גדול הדור או בדיעת התורה שלו ושהוא עצמו לא זכה לה. אך רבי ירוחם ממיר היה אומר: שדרך להתקדם היא ע"מ ש שאמר הז"ל בענייני ממון יש לו מנה רוצה מאתיים וזאת דווקא כי יש לו מנה. אך אדם שיש לו חמישים רוצה מאה וכמו שמצוי שאדם שמשכתר חמשת אלפים רוצה עשרת אלפים, ואדם שמשכתר עשרת אלפים רוצה חמש עשרה אלף, כיוון שיסוד הדברים הוא שאדם שואף לפי מה שכבר יש לו. והוא הדין לרוחניות אדם שיעוד מסכת אחת או פרק אחד מתבונן על המסכת שכבר יודע וישאף לדעת עוד מסכת וכאשר יידע שתי מסכתות ישאף לדעת ארבע וכן הלאה.

שאלה: אדם שמתפלל על ענין מסוים שזה נס אם זה יקרה, האם בשביל שתקבל תפילתו צריך לנכות לו מזכויותיו כמו כל נס שקורה לאדם, והאם כשהתפילה מתקבלת זה על חשבון משהו אחר? **תשובה:** כשאדם מתפלל על משהו הקב"ה נותן כח לתפילה שהיא מתקבלת ולא פוגעת כלום ובוודאי לא מנכים לו מזכויותיו. כוח התפילה הוטבע במהלך הטבע הכפופה כולה לתפילה ואפי' שמתפלל על נס על מועיל, וזה לא בגדר נס.

שאלה: ביום שני הקרוב יש תמוז חל היארצייט של רבי בן ציון אבא שאול ראש ישיבת פורת יוסף מגדולי הפוסקים ובפרט לעדות המזרח שפעל רבות לעתידם הרוחני, מה שפע אצלו מאוד? **תשובה:** ידוע שרבי בן ציון נפטר בימים אלו (יש תמוז תשנ"ח) ימים שמתאבלים על חורבן הבית שצריך מאוד להתחזק בהם באהבת חנינם. ידוע שרבי בן ציון מלבד מה שהיה גדול מאוד ואדיר בכל מכלמי התורה והיה השקדן הגדול ביותר שיש בעולם, הוא גם שעה אהבת חיות בלי גבול לכל יהודי ורבים בהנו ממנו עצה ונתיחה, וקשיי יום מצאו אצלו פורקן למצוקתם, באהבתו הגדולה לבריות ובפקחותו העצומה השכן שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו.

שאלה: השבוע מגיע לישראל נשיא המעצמה הגדולה ביותר בעולם. מה היחס שלנו לאותו אדם? **תשובה:** כידוע היחסים בין ארצות הברית וישראל קרובים מאוד וכמדינה קטנה במרחק התיכון הנתונה לסכנתו קיומית הברית, רואה ישראל ביחסיה עם מעצמה כמו ארצות הברית חשיבות עליונה. בחסדי שמים גם ארצות הברית מתיחסת אל ישראל כבעלת מית עיקית שלה; היא מעניקה לישראל אפשרות לקבל ציד ולחשתתף בפרויקטים ביטחוניים אמריקאיים (כמו פיתוח טילים וטנקים); ארה"ב תומכת בישראל בצידו בטחוני עצום בשווי מליארדים שנה, וממלשת ארצות הברית מעניקה כל שנה לישראל סיוע כלכלי גדול (ממוצע 2.55 מיליארד דולר בשנה, וזה לא כולל ערבויות בשווי של עשרות מליארדים). ולכן דעת תורה שזה נחשב למלכות של חסד וצריך להיזהר מאוד לא להתגרות בהם ולכבדם ככל שניתן.

שאלה: ביו' בתמוז שלח שבבת נרצח רבי שלמה מקרלין שהיה תלמידם של הגדולי ממעורטש ורבי שארן מקרלין. כיצד הוא נרצח? **תשובה:** ביום שבת קודש יז בתמוז תקני"ב באמצע אמירת קדושה יכת' נכנס גוי לבית מדרשו וירה בו חץ שפצע אותו ונאנוש ולאחר כמה ימים נפטר מפצעיו.

שאלה: כידוע אומרים לנו כל הזמן שעדיף לאכול דברי מאפה מקמח מלא, מה ההבדל בין קמח מלא לקמח לבן? **תשובה:** בעת טחינת הקמח הלבן, מוסרים מגרעין הדגן הקליפה והבטט ועמם הויטמינים והמינרלים, חלבונים

וסיבים תזונתיים. למעשה, מה שנשאר בקמח הלבן – זה רק העמילן. קמח לבן, זו פחמימה ריקה עם ערך תזונתי מאוד נמוך. העמילן עתיד לקלוות ומשמש כאנרגיה מזינה המתפרקת בקלות, נספגת לס' ומעלה רמות סוכר מניה מאוד (כשם שהסוכר עולה בקצב מהיר, כך הוא צונח באותו הקצב. התוצאה המיידית היא תחושת שובע וערנות אך עם צניחת הסוכר מרגישים חולשה, שחרחרות ובעיקר רעב גדול הגורם לאכילה מרובה). מאחר וגרעין הקמח הלבן דל בויטמינים ובמינרלים, נשאלת השאלה-מהיכן ייקח הגוף את הויטמינים והמינרלים החיוניים להתלהך עיכול הקמח והפיתוח לאנרגיה זמינה? באין בריה, "שודד" הגוף מעצמו, מהלב, מוח, דם, עצמות, שרירים, בלוטות הרומונאליות, כבד, כליות וממערכת העצבים והתוצאה – חוסר איזון בויטמינים ובמינרלים המשפיעים על תפקוד האיברים בנפנו. לעומת זאת, קמח מלא מכיל את רצף החיטה השלם, כפי שמגיע אלינו מן הטבע, כולל הנבט הקליפה. בתוך הבט מצויה תמציתו של הצמח השלם והוא מכיל שפע וויטמינים. בקליפה הנקראת גם סובין, מצויים הסיבים התזונתיים, מינרלים כגון: מגנזיום, זרחן, ברזל, אבץ אשלגן וחלבונים. לסיבים התזונתיים חשיבות רבה בתזונה ובניית מחלות ובראשם סרטני המעי הגס ששכיחותו מוגברת היא גבוהה. הסיבים מסיעים בחילוף החומרים, נותנים תחושת שובע לאורך זמן וכן משתפים באיזון הסוכר בדם (בכך שהם נכנסים לדם באופן מתון ובכך מעכבים הפרשת אינסולין) ובסילוק רעלים ושומנים רעים מגופו כ-כולסטרול וטריגליצרידים, לא בכדי הם נקראים: "המטאטא של המעי".

שאלה: איך מתנהלים עם כספים בין בני זוג? **תשובה:** ברור שצריך לעשות הכל בשביל להימנע מחיכוכים, וכל אחד צריך לשאת את הבן זוג ההוצאות שיהיו כפי שצריך. ויודעים דברי האר"י של האדם לספק כל רצונות וצרכי אשתו אף שאין ידו משגת כ"כ. וברור שדברי האר"י הם רק כליש אפשרות ובדוחק ייתן, אבל ללוות ואח"כ להיכנס לגלייליה הלוואות וגמחיים כשלא יודע מהיכן יהיה לו להחזיר, גם האר"י סובר שאסור לתת ויזהר מלשמוע לפיתויים.

שאלה: מה כדאי לעשות לילדים לקרוא? **תשובה:** מובא הרבה בספרי רובינתינו תוך מזמן הראשונים, שבספרי צדיקים יש הרבה תועלת שע"כ גודלת שאיפתו לחקות את מעשיהם, ועיין במה שכתב בזה ברבינו יונה בשערי תשובה ח"ג קמ"ח. וגדולי הדורות ייחסו חשיבות עליונה בספרי צדיקים, ואף אחזו בעצה גדולה בחינוך הבנים בדרך זו הוא ע"י שמספרים לילדים סיפורי צדיקים, והחזו"א עודד מאוד דבר זה והיה רגיל לומר שסיפור מעשה אחד על גדולי ישראל שוה להתעוררות של כמה שיחות מוסר. ולגבי לתת לילדים לקרוא סיפורים מיווניים על עלילות ומתח שאין בהם שום יראת שמים ושום מטרם קדושים, ברור שקריאה זו הנאה לילד ויש לתת לו את זה ולא להגביל אותו בכך, ואם רוצה לקרוא בשעות הפנאי שיקרא. וכל ספר שהילד קורא יש להורה לבדוק ולבקר אותו לפני"כ, כי יש פעמים שהספר מחזיר השקפת פסולות או ידיעות שלא היית רוצה שהילד שלך יידע. וסיגריה של הילד יותר מידי עלולה להתפוצץ בהמשך ואז כבר אין מה לתקן.

שאלה בחושן משפט: שוכר שכר דירה לשנה והמשיך לגור ללא חוזה. המשכיר רצה לעשות חוזה והשוכר מתחמק, כעת רוצה השוכר לעזוב מיד האם זה נחשב שכירות סתם שצריך להודיע ל' יום קודם, או שישול לעזוב ללא הודעה מראש? **תשובה:** ישיטת רוב הראשונים יכול לעזוב בלא הודעה מראש, ושיטת העה"ש צריך להודיע ל' יום, ולמעשה אפשר להקל לעזוב ללא הודעה. וע"ע עמק המשפט שכירות בתים סימן כ אות יד.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: הרעיונות של השבוע? א. כל שנה אני מזכיר את העניין הזה דלהלן. הרבה פעמים מתרבים זבובים במבטח. הדרך למנוע את זה היא ע"י שמשים במקומות שיש זבובים ספרים בשם 'אנטיפילי' זה נמכר בחלק מהסמבורים. זה יעיל מאוד מאד למשך זמן של חודש. לאחר שחוזר שוב אפשר שוב להתמיד. ב. לעצירת נשירת שיער: 1. להשתמש אך ורק בשמפו על בסיס טבעי ולא כימיקלי (ניתן לרכוש בחנויות טבע או בחתי מרקחת [כגון סדרת הרימון]) מעבכ נשירה. 2. לעידוד צמיחת השיער למרוח לפני השינה שמן קיק (חנות טבע או בית מרקחת). (או לחצות של שום ולמרוח בצד הפתוח- אלא שהריח לא נעים). 3. בעניין נשירת שיער יש לעשות בדיקת דם לראות אם חסר אבץ. חוסר באבץ גורם לנשירת שיער. 4. לגבי נשירת שיער, לגבי הדסים בתוך מים ולשים על הראש אחרי חפיפה. ג. לגבי האסטמה בעור יש מרחת ידיים שגולה מאד מאד קיק 100 "אקסאומגה" קונטרול קלוף ופניה היא עולה 200 מ"ל שמה שח אבל שווה כל שקל. פרופ' עור מומחה אמר לי לקחתה ואני רואה פלאים. אחר כתב: בעניין אטופיק דרמטיטיס- "אסטמה של העור" החיים של אחר ושלנו מתחלקים ל-1, 2. לילות מלא גירודים עד זוב דם, 2) יום א' התפרסם ב"ייד" מעב עם המייל 33125155@gmail.com קיבלתי את כל המידע שיפיר את המצב בצורה דרסטית, מה שרופאי העור פוטט לא יודעים. מומלץ בכל פה. אחר כתב על אסטמה של העור שהוא במשך עשרים שנה הפך את כל העולם ולא מצא כלום וזמן פתרון. ד. עוד בקשר לליבלות. הזוג המפורסם בירושלים בשכונת זכרון משה שמכין את המשחה לפטרת הצפרון מכין גם שמן מעולה ליבלות. בטל' 02-5385664. **עוד כתבו: יש ליהי בילות ביש ליה ממש הרבה והשמשת במערה שקונים בבית מרקחת שיש לו פקק עם מברשת (דומה לטיפקס) זה קצת שורף. צריך לעשות כל יום בעקביות, זה לוקח זמן אבל זה עובד מעולה ובסוף הכל נעלם לגמרי. **עוד כתבו** בקשר ליבלות, יש לנו כתשיר פלא, והנה מספר הטלפון שלנו לקבלת פקט הטיפול: 0533128592 (מכון פדיקור). ה. לסדקים בעור יש בבית מרקחת פריץ ר"ע 160 משחה בשם קאמפף. או משחה של ד"ר**

למלמד בשם קמפור. ו. פתרון לשיעור. מייד!!! חותכים בצל התיחיות קטנות ומערבבים עם דבש, ומניחים בצד לכמה דקות. אחרי כמה זמן הדבש מוציא מהבצל את המיץ שלו ואנשי הכל תערובת נוזלית. לוקחים מהמים ומורחים על אמצע החזה ומעסים קלות. טוב גם לאלו מעט מהתערובת. ואומנם זה לא כימי במתאים אלא טבעי... אך זה עוזר מאד. אחרי כמה לילות שלא הצלחתי להירדם נורמלי מחמת שיעולים שמעתי על זה ונשיתי את זה ומד ישתי כמה שעות רצוף ללא שיעול. ז. לשיעול חזק, לחתוך בצל לרצועות לשפוך דבש (מספיק כמות בצל ש מניימים חצי כוסות חם עד שלימה) עד שיכוסה הבצל לשים בכוס כל הלילה במסכה ובבוקר כל שעה קר רואים פלאות. ח. לפסוקאים בהמלצת סנו (שאלתי אותם על מטבח) ואמרו 6000 מועיל ועוד לי. יש מהוה מאד שימושי במנהן: ד. לבדלות של ארון מטבח או מדפים וכדו' עם פורמייקה, קורה שמתקלף הרצועה שברוחב של המדף, מניחים נייר אפיה ומתחילים קלות (לא הרבה מדף), הדבק מתחם והרצועה נדבקת בחזרה (לא לשכוח להוציא לפני זה את כל השכבות של הסלוטיפי...)

התורה חסה על ממונם של ישראל: שאלות ובקשות שנשלחו למערכת. למי שיש פתרונות או רעיונות שונים שיפנה למייל שבסוף העלון. א. איך לנקות מגהץ שמוציא אדים מלוכלכים מידי פעם? ב. איך מורידים מיקאפ מבנד? ג. מחפש פתרון לבעיית ריח לא נעים ברצועת עור של שעון יד. ד. אשמח בבקשה שתפרסם פתרון לילדים שאוכלים ציפורניים וכן תולעים שערות. ה. ילד בגיל שש שמתעורר כל לילה ללא איש. מה ניתן לעשות. ו. האם יש עצה כיצד ניתן להסיר כתמי יגיעה (בצבע לבנבן) שמופיעים על החליפה, לאותם שמויעים הרבה והניסיון קשה אולם שנים ניבש הם לא יורדים, אלא צצים מיד לאחזקם. ז. רמי יש עצה להסיר כתמי שמן מבגד שממש נשפך עליו חוס שמן או שחבל על הזמן? ח. מי יכול ליישם מה עושים בכדי להפחית בלקת במצב עקבות צבעה? ט. אשמח לפתרונות לקולפלים בעלי הרגלי? י. מי שיועד על סיטה להסיר כתמי כלור או לחילופין לצבוע כתמי כלור מבגד בעל כמה צבעים.

הלכות

מדיני ראש חודש: ובראשי חודשים. בפרשתנו קוראים את דיני ראש חודש. נביא כאן כמה דינים לראשי חודשים: **נהגו הנשים** לעשות שינוי בראש חודש מימות החול. ובעיקר נהגו שלא לתפור ולטוות. והעובדת בתפירה ויכולה להשתמש ברח"ח כשהיא עצמאית כחלחלה תחמיר עיניו. וכשאינה יכולה להחמיר משום צרכי פרנסה קשים יכולה להקל וביום הראשון של ר"ח יש להקל יותר. ובכ"א תנהג איהם משוה שונה מימות החול. ונהגו להחמיר מהחילה. סריגה דינה כתפירה. וכיוון שרוב הנשים לא תפורות נהגו להימנע מכביסה. ולגבי מכות כביסה שזה רק לחיצת כפתור יש שנהגו לומר לבצל וכדו'. ורבים נהגו להקל במכות כביסה. ומגיהוץ וייבוש ראוי להימנע אבל האנשים מותרים בכל המלאכות.

יז בתמוז: כמה הלכות פחות ידועות לצום יז בתמוז: א. בריך על מאכל או שתיה בצום לא יטעם אפי' פרום בשביל להיצל ממכרה לבטלה. ב. האוכל בצום צריך לצום יום נוסף. ג. אכל בטעות בצום אם אכל כזית אינו נגיש לפני התיבה ואינו עולה לתורה ולא אומר ענונו. ד. העולה לתורה לא יאמר עם הציבור הפסוקים שאומרים בקול כמו שוב מחוץ אפי' אלא יאמר עם הבעל קורא.

המשך הלכות שביעית לנופשים: ערוך מתוך שיעורי רבי דוד שריבר שליט"א. המשך סחורה: א. היתר זה של הבלעה שייך רק במכירות ביתיות, שבתניות, דוכנים שמוכרים פירות, הזמנות טלפוניות, ובכל מקום שלא מוציאים חשבונת, אבל ברשתות שמוציאים חשבונות ומפורט בהם כל פריט וכסום התשלום עבורו לא שייך כלל ההיתר של הבלעה. ב. וכן הרוצה לקנות סלטים, רסק פירות וכדו' מהאכל שאינו נוהג קדושת שביעית בפירות נחלק, כאשר המאכל עצמו מורכב ומכיל כמה דברים שחלקם אינם קדושים בקדושת שביעית, יכול לקבוע את התשלום על מאכלים אלו והשאיר המעורב בו הוא מתנה.

חידות

חידות שינון הפרשה: חידות שינון הפרשה לפי סדר הא-ב. א. אביו וסבו של הקטאי הצדיק? אלעזר הארוך. ב. ניתנת לפנחס: ברית. ג. ממשפחות שבת מנשה? גלעדי. ד. אביו של חושב: דן. ה. משם ראה משה את א"י? הר העברים. ו. "משעה את משפטם לפני ד"י. ויבא. ז. נשיא שטען שחטא ונהרג בדקירה? אמרי. ח. מנבנת צלופחד? חגלה. ט. תמיד של בין הערבים נשחט ממזרח ל? (רש"י) טבעות. י. איש על העדה: יהושע. כ. אן האנשים שנתורה? כלב. ל. אבי יוסבד? לוי. מ. היום הראשון שהשביעי על פסח הם שניהם? מקרא קודש. נ. מנבנת צלופחד? נועה. ס. מובאת עם הקורבנות? סולת. ע. בכור יהודה? ער. פ. שם העיז של מדין? פער. צ. המדינים היו לבני? צוררים. ק. פנחס את? ד'. קינא, קנאת. ר. יש להרבות את נחלתו? רב. ש. בעל חיים המממש חטאת? שיעיר. ת. מנבנת צלופחד? תרצה.

חידות על פירוש שבוע: א. 7 דורות רצופים בפסוק אחד? ב. פסוק בפרשה שכל התיבות משותפות באות מה? ג. מה שונה משפחת ימנה משרא המשפחות בפרשה? ד. 11 פרות בפרשה? ה. תשע שמות של נשים בפרשה?

תשובות: א. בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מלך בן מנשה בן יוסף. ב. כז טו. ג. כולם משתייכים באות י בסוף שמותיהם, ואילו ימנה משתיים באות ה. ד. אמור (כה י) פנחס (כה יא) קרח (כו ט) מוט (כו נה) מנדב (כו טו) צו (כז) חוקת (כז יא) בהר (כח ו) ראה (כז י) שמות (כו נג) בו (כז יח). ה. כזב (כה יג) מחלה, נועה, חגלה, מלכה, תרצה (כו לו) שרח (כו מז) יוסבד מרים (כו נט).

חידות ידע תורני: א. איזה בעל חי מטמא באוהל למ"ד א' (חוץ מאדם)? ב. איך יכול להיות בשבת שיש שולחנות, שניהם ריקים וא' מוקצה וא' לא מוקצה? ג. אסור לרכב

על עגלה שנמשכת ע"י שור וחמור משום כלאיים - באיזה אופן מותר לרכוב על ידי שור וחמור? ד. מתי אנשי העולם יהיו גבובה מאה מטר?

תשובות: א. אדני השדה (לכלים פ"ח מ"ה). ב. א' מהם היה עליו נר בבין השמשות וא' לא היה עליו. ג. אם מונח דף על שור וחמור מותר לרכב על הדף (עיקר תווי"ט כלאים פ"ח אות ו') מהגאון הגדול רבי משה שניקר שליט"א ממודיעין עילית. ד. סנהדרין ק'. לעת"ל כל אנשי העולם יהיו כאדה"ר שהיה גובהו 200 אמה.

חידות לבוגרים: א. מה שותים דרך האוון? ב. על מה מבכינים? שהכל נהיה בדרו' למרות שלא אוכלים אותו? ג. איזה זהב מקומו בבית? ד. מי מלאר גם כשהוא נמצא בחושך מוחלט? ה. מי עף בליל כנפיים? ו. איזה פקק א' אפשר לפתוח עם פותחן רק ביד? ז. מה שוקל פחות ממה שהוא שוקל? ח. מה עולה רק אחרי שהוא יורד, ויורד רק אחרי שהוא עולה? ט. למה ההגה חרבה נמצא בצד ימין? מתי לא עוזרים ליהודי מבוגר כשהוא נופל? יא. מי המבוגר שלא משלם ולא משלמים עליו בסניעה באוטובוס? יב. מי שר על פה סגור? יג. מי רק עולה ואף פעם לא יורד? יד. מה השעה כשהמחוג בין אחד לשתיים? טו. מי לא מברך כשהנהיג שבע? טז. איזה דבר רטוב נקרא יבש? יז. מה משותף לורינט ותרנגול? יח. איזה שני חפצים יש בהרבה בתיאם ויש לזה אותו השם והשמה הם? יט. מה המוצר לא עשוי ממה שנקרא בשמים?

תשובות: א. שותים בצמא את הדברים. ב. על שתייה. ג. דג זהב. ד. אדם בשם מאיר. ה. חלום. ו. כחלום יעוף". ז. פקק כבשי. ז. משקל. ח. מעליט. י. רכב מלאר רחובות. י. נבפלת אפיים. יב. שר (מניסטק) אפיה פותח את. ה. הפה. יג. עלות השחר. יד. בשעה 12 יש אחד ושתיים, א"כ השעה 12 בדיוק. טו. מי שנהיג שבע רצון. טז. יין יבש. יז. הדור. יח. פח. וזה לא עשוי מפי כלי עשוי מפלסטיק ומתכת. וכן כיוסי עלו בשבת (בלאדן) עשוי ממתכת ולא מפח.

חידות על בעלי חיים לשאל את הילדים: א. שמות בעלי חיים בכל אותיות הא-ב? ב. לפחות עשרה שמות של בעלי חיים שחם גם שמות בני אדם? ג. איזה בעל חיים הראש שליו רחוק מהבטן שלו? ד. איזה בעלי חיים שמם מורכב ממילה בן ארבע אותיות שהיא שתי אותיות פעמיים? ה. איזה בעלי חיים שמם ושם בן זוגם שונה לגמרי? ו. איזה בעלי חיים אוכלים שבת? ז. איזה בעל חיים נקרא ישר והפוך דו-כדרי? ח. איזה בעל חיים יש לאחד מאבריו שם שונה מאשר לכל הבעלי חיים?

תשובות: א. אריה. ברוו. גמל. דב. היפופוטם. וירוס. זאב. חמור. טווס. יונה. כלב. ליונתן. מק. נשר. סוס. עורב. פרה. צבי. קרנף. חלף. תרנגול. כ. אריה. דאב. דב. צבי. יונה. אלה. דברה. חולדה. חייה. גדל. יעל. לבאיא. ציפור. רחל. ג. גירפה. יש לה צוואר ארוך, ולכן ראשה רחוק מהבטן. ד. צפר. פרפר. ה. אריה לבאיא. חמור. אתון. ו. דג, תרנגול, פרה. ז. סוס. ח. פיל האף שלו נקרא חדק.

חידון ילדים: השם אף המילה החסרה בפסוק: למען --- שורך לחומרך. למען --- את יוסם צאתך מארץ מצרים. למען --- מיכם. למען --- ימים. למען --- את בניו ואת ביתו. למען --- לי בעבורך. למען --- אותות אלה בליקרב. למען --- כל עמי הארץ. למען --- אדברה נא שלום בך. למען --- אותו מידם. למען --- נפשי.

חידון משמעויות מילים לפרשת פנחס: ו' משמעויות למילה תחת. תחת - תחתית. תחתית ארץ קטא לאוקיוס' תרגום: חלף (במדבר כה י). תחת - בית. מלא קמו אוש' מתחתיו של מים' אבן עזרא: מתחתיו מביא (שמות י כג). תחת - למטה. "בשמים ממעל ועל הארץ מתחת" (דברים ד לט). תחת - בגלל. "תחת אשר לא עבדת" (דברים כח מז). תחת - תפחד. "ויאמר ה' אל יהושע אל תירא ואל תִּיָּחַת" (יהושע ח א). תחת - במקום. "תחת הנעוצץ יעלה ברוש" מצודת דוד: במקום (ישעיהו יג).

היגויים המיועדים לאלו שמודים שיש להם מזה תועלת אם היא לא שומעת, זה בדיוק מתאים.

במסגרת הקריאת תורה: ראיתנו משפחה אריתראית, שאלתי את האבא על סדר היום שלו והוא ענה כך: קס בבוקר, שותה קפה, עבודה, בית, מרביץ זעתר, הולך לישון. שאלתי את האמא: קמה בבוקר, קפה, עבודה, בית, נותנת בראש זעתר, הולכת לישון. בית, הגדול: קס בבוקר, קפה, לימודים, בית, מרביץ זעתר, הולך לישון. הבן הקטן: קס בבוקר, בית ספר, בית, הולך לישון. שאלתי אותו מה? אתה לא בענין של זעתר?! הילד פרץ בככי ואמר: אני זעתר. לפחות שימצאו מכשיר שמרחיק את היתושים מאוזר האוזניים.

עוד מעט יגיע החורף ונוכל סו"ס להתחיל להתגעגע לקיץ.

אחד נכנס למסעדה ושואל: יש לכם כשרות צוהר? אמרו לו: כן. אמר להם: אז אפשר בבקשה רק כוס מים מהברז בכוס חד פעמית?

הרגע הזה שכתפאום מרגיש לך שאתה הולך להתעטש בדיוק כשאתה לוחץ את היד של האדם העומד מולך.

איך שמחה שכמתת שף ששמו מוכר לכולם.

למישהו יש מושג מה קורה לאחרונה אצל אחמד בן שרה? אבא שלי מאוד אוהב עניבות לבנות או סטרימל. כל בוקר כשהוא נכנס לבית הכנסת רואה איש מישהו עם עניבה לבנה או מישהו עם סטרימל הוא מאוד שמח.

הנחיה לעובדי התקשורת: מי שכבר הרגיל את לשונו לתשעים פעמים לומר "יראש הממשלה יאיר לפיד" לא צריך לחזור במקרה של ספק.

נפתלי: איילת שלווח.

לפי הסקרים האחרונים מפלגות מרצ וימינה לא עוברות את אחוז החסימה. צריך להתחיל להתרגל לא לראות את הנציגים שלהם בחתונות בבני ברק.

משונים מאיריקנים האלו. למה לא מטריחים את הנשיא המבורג שלהם למסע מדיני כל כך קשה? הם לא יכולים להרשות לעצמם לממן נשיא חילופי שישתתף בבטל?

הגבאי שאל אותי למה אתמול לא הגעתי לשחרית, אז אמרתי לו שאתמול הייתי סנדק ולא רציתי שבגללי כל הציבור יפסיד תחנון.

המתק לבין המצרים: וופל לימון.

בכל יום הולדת רק 2 באמת מורמים את הכיסא כל השאר רק מלטפים את הכיסא.

מעניין תמיד כששואלים מוכר על חברה מסוימת, לא משנה אם זה תדיראן או אל ג'י או יסטרונה, תמיד בדיוק לאחותו יש כזה וגם להורים של הוא קונה רק כזה וזה כבר מחזיק 50 שנה ללא שום תיקונים.

תודה ענקית מאוד לכל מי שקורא את העלון למרות שאין בו דברים שהוא נהנה מהם, הי"ר שיזכה לא לראות לעולם בדברים כל טובים. אם ירצה להודות מאוד לכולם ובפרט לילדי ה' וידיד כל בית ישראל הגאון העצום שמוסר נפשו לעזור לכל הציבור ופניו כל הזמן לנעות שאלות בכל תחומי התורה וההלכה בצופה, מתמיד וגאון גדול, בניו כשתליש יזתיים סביב לשולחנו, איש המהיר ביותר בלימוד שכל הנו"כ של השו"ע בהירים אצלו ויודע לדמות מילתא למילתא באופן בלתי רגיל, מגדולי מורי ההוראה רבי שמואל ארליץ שליט"א שזכיתי לראות אותו עמל בתורה בשנות משונות מאוד יחד עם ידידו המופלג שעוד נכתוב עליו רבות.

ותודה מאוד לילד שעליו נאמר אשר יולדתו נולד מפרח מוכשר ועמל מאוד בתורה בכלי כיתת ז' ושתבר אליו יעזר נלל מרחוב רמון. וכמוכן תודה לשיבת סרט וז'ניץ שיצאו לנסיעה גדולה והמשיכו שם להתעלות בתורה וירוש"ל. ולסיים תודה מאוד לגאון החסיד רבי טוביה כהן שליט"א שעליו נאמר טוב עין הוא יברך ומה נאה עוליו הכתוב טוב-י"ה לכל ורחמיו על כל מעשיו שבזכותו העלון הופץ לבחורי ישי"ו כמנוקבא בעליה. הי"ר שיזכה לעשות ברית לבנו במהלך שנת תשפ"ג והברי ואלה ס"ד.

היכן ניתן להשיג את העלון

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23. ובבני ברק המרכזי מניין אברכים' פרדס כץ' רחוב אבוחצירא 9, ובכולל 'מורשה ודעת' (בית כנסת הגדול) בספריה בקומה ראשונה (חברון) בכניסה המערבית בקולסר ירוק. וכן בשאר הקהילות והצלה המפעלים הקבועים ובראשם יד יצירה זר שליט"א תובב"א. אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור. כמובן ניתן להשיג את העלון במחיר יעיל (לא מנות) החל מיום תחילת עבר בשעה 7:37. בכניסה לחנות ש.מ.ח. שרותי משרד רחוב רשב"י 49. כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל אצל רבי שמחה שולמן שליט"א, שהשתנה לו כל החיים מאז שנטל עיניו על הרבנות של כל נוף הגליל כולל התושבים הערבים בן בית להשיג בירושלים בישיבת מיר אצל האיש שכל ימיו עושה תשובה רבי דוד רותשילד שליט"א. או אצל האיש בעל לב הזהב, שכולם אוהבים אותו אהבת נפש ואומרים עליו אשרי ולדתו, הדמות של ישיבת מיר מרביץ תורה דרכי המופלאות ואחד מחשובי הרבנים של ארזון בלב אחד רבי אבי פרידנר שליט"א. בבית שמש אצל האיש שמוסר שיעורים מרתקים לתלמידיו שמעריכים אותו מאוד אפי' יותר מאשר בבית כנסת הנפלא שלו רבי חנוס זכרשי שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. וכן בישיבת מרן הגר"מ שטרנבוך בחיבוק הנביא 7 רמה ג'. בנתיבות ביבית בוכרס'. באשדוד - בית הכנסת החייד"א רובע י' רחוב יצחק הנשיא. ברחובות בישיבת מאור התלמוד, אצל החבור החשוב של רבי נט"י ב' בירוסם אצל הגאון המפורסם רבי מיכאל גולדנברג שליט"א. באופקים בבית הכנסת זכרון אליהו. בקרית גת בבתי"ש שומרי האהבים מיום ששי. באשדוד - בבית כנסת החידו"א אצל גדול מזכי האומנים ארתו מר רבי יצחק משענייה שליט"א בעוצם בישיבת נר זרח. ברכסיס אצל איש הצדיק החסיד והשכל רבי יוסף המאירי שליט"א כולל נר ישראל נבעה ב' ברעננה אצל משפחת זכאי המיוחדת והנפלא רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון- 052-6903395. בפתח תקווה בבתי הכנסת בניני דוד: אהל אברהם. שירת מרים. קהל חסידיים. ויוצאי תברון, ע"י רבי יואל פרידנר שליט"א. וכן בישיבת אור ישראל וכן בישיבת עטרת שלמה בראשון לציון אצל הנ"ל: בצפת: הביכל שיבית צפת ע"י האיש שאוכל מאכלים בריאים כמו גדולי הדורות רבי אברהם לויסון שליט"א. בקרית אתא: בית הכנסת מאקוא ירושלים 3 ע"י הנער הצדיק מאוד הרוף הכיתה נחמיה ברושניטין נ"י. וכן בבית הכנסת של הקהילה החרדית בקרית אתא רחוב כנעלנסון 5. באור יהודה אצל אלו הדורות האיש המשולם ביותר רבינו דניאל פוסטבוס שליט"א בבית הכנסת מסורת אבות מידי יום רביעי. במנחם סטר אצל המרה"ש אצל הדוד רבי שמואל א. הורביץ שליט"א מחשובי וצדיקי אגליה: +447425793110. בארגנטינה: בקהילת שובה ישראל במקום המיועד לעלונים.

לכל העלון בפסק יש להתקשר לטלפון: 03-6182833. כמו"כ ניתן להשיג במייל: 456aloni@gmail.com

יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ aloni@gmail.com

השתתפות בהוצאת העלון: לפנות: 0527633431. או בדואר פוסט-רשת הפובלים פרדס קי-עלון, (שלוחה 2422). וכות הרבים הנלוו במסיעים: עלון בודד עלה עולנו 15 אגרות.

לקבלת העלון בכתב גדול יותר יש לפנות למייל הנ"ל